2025/518

25.3.2025 г.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2025/518 НА СЪВЕТА

от 11 март 2025 година

за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на изискванията за предоставяне на информация за някои режими за ДДС

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]), и по-специално член 397 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) С оглед на правилното функциониране на модела на „считаното за доставчик лице“ по отношение на електронни интерфейси като пазари, платформи, порталите или други подобни средства, които улесняват доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем или за автомобилни пътнически превози, съгласно посоченото в член 28а от Директива 2006/112/ЕО, е необходимо да се уточнят някои елементи на правилото.

(2) Необходимо е да се даде определение на понятието „улеснява“, за да имат данъчно задължените лица, които улесняват чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем или за автомобилни пътнически превози, правна сигурност по отношение на това дали правилото за считаното за доставчик лице се прилага за тези данъчно задължени лица. Някои доставчици, включително онези, предлагащи списъци с обяви или рекламата на подобни услуги, следва да бъдат изрично изключени от правилото, тъй като не влизат в пряка конкуренция с традиционните нецифрови сектори.

(3) Данъчно задължените лица, които улесняват чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем или за автомобилни пътнически превози, не следва да носят отговорност за плащането на дължимия данък добавена стойност (ДДС), когато действат въз основа на информация, предоставена от основния доставчик, ако тези данъчно задължени лица са в състояние убедително да докажат, че не са могли да знаят, че въпросната информация е невярна.

(4) За целите на определянето на мястото на доставка на услугата за улесняване, предоставена на данъчно незадължено лице чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, данъчно задължените лица следва да могат лесно да определят статута на получателя на услугата за улесняване. За да се улесни това определяне и да се намали административната тежест за данъчно задължените лица, те следва да считат получателя на услугата за улесняване за данъчно задължено лице, когато е предоставен идентификационен номер за целите на ДДС, и за данъчно незадължено лице, когато такъв номер не е предоставен, освен ако данъчно задълженото лице има информация за обратното.

(5) Следва да се поясни, че по отношение на услугите за краткосрочно настаняване под наем и за автомобилни пътнически превози специалният режим за малките предприятия, предвиден в Директива 2006/112/ЕО, може да се прилага само за данъчно задълженото лице, за което се счита, че е предоставило тези услуги.

(6) С Директива (ЕС) 2025/516 на Съвета ([2]) в Директива 2006/112/ЕО беше въведен опростен режим за обслужване на едно гише за данъчно задължените лица, които осъществяват трансгранични прехвърляния. С цел този конкретен режим да се впише в общата рамка на специалните режими за ДДС, съдържаща се в дял XII, глава 6 от Директива 2006/112/ЕО, в Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета ([3]) следва да се предвидят специални правила относно идентификацията по ДДС, условията за изключване от режима, справки-декларациите за ДДС и задълженията за водене на регистри.

([1]) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj.

([2]) Директива (ЕС) 2025/516 на Съвета от 11 март 2025 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в ерата на цифровите технологии (ОВ L, 2025/516, 25.3.2025 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj).

([3]) Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

(7) Тъй като обхватът на въведения опростен режим за обслужване на едно гише е широк и включва презграничните движения на стоки, които са обхванати от режима за складиране на стоки до поискване от клиента, този режим беше премахнат от Директива 2006/112/ЕО. Разпоредбите за прилагане, отнасящи до режима за складиране на стоки до поискване от клиента, вече не са необходими и поради това следва да бъдат заличени от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011.

(8) Съгласно член 242а от Директива 2006/112/ЕО данъчно задължените лица, които улесняват чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката на стоки или услуги за данъчно незадължено лице в рамките на Общността в съответствие с дял V от посочената директива, са длъжни да водят регистър на тези доставки. Информация обаче се изисква само относно доставките на стоки или услуги, които се улесняват от електронния интерфейс, и не се изисква в случаите, когато се прилага правилото за считаното за доставчик лице. За да се подпомогне борбата с измамите с ДДС, такава информация за основните доставчици следва да бъде включена и в задължителния набор от информация, която трябва да се съхранява от считаните за доставчици лица, които са регистрирани да използват специалните опростени режими за обслужване на едно гише. Тези допълнителни елементи от данни следва да позволяват сравняване на информацията, докладвана от платформите, с данните за плащанията по трансграничните сделки, налични в централната електронна система с информация за плащания, установена съгласно глава V, раздел 2 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета ([4]), който влезе в сила на 1 януари 2024 г.

(9) След въвеждането в Директива 2006/112/ЕО на задължение за данъчно задължените лица, които прехвърлят стоки на друго данъчно задължено лице, да информират собственика на стоките, че стоките му се прехвърлят или ще бъдат прехвърлени, следва да се изясни кои конкретни данни трябва да бъдат съобщавани на собственика на стоките.

(10) Елементите от Директива 2006/112/ЕО, които изискват изменения на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011, трябва да бъдат транспонирани от държавите членки в националното законодателство до 30 юни 2028 г. Следователно е необходимо измененията на посочения регламент да се прилагат от 1 юли 2028 г.

(11) Поради това Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 се изменя, както следва:

1) Вмъкват се следните членове:

„*Член 9б*

1. За целите на прилагането на член 28а от Директива 2006/112/ЕО понятието „улеснява“ означава използването от данъчно задължено лице на електронен интерфейс, който позволява на клиент и на доставчик, предлагащ, в рамките на Съюза, доставки на услуги за краткосрочно настаняване под наем или услуги за автомобилни пътнически превози чрез електронния интерфейс, да осъществят контакт, който води до доставка на тези услуги чрез посочения електронен интерфейс.

2. Не се счита, че дадено данъчно задължено лице улеснява доставка на услуги за краткосрочно настаняване под наем или услуги за автомобилни пътнически превози, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) посоченото данъчно задължено лице не определя нито пряко, нито непряко което и да е от условията, при които се извършва доставката;

б) посоченото данъчно задължено лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направени плащания;

в) посоченото данъчно задължено лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с извършването на тази доставка.

([4]) Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).

3. Член 28а от Директива 2006/112/ЕО не се прилага за данъчно задължените лица, които само предоставят едно или повече от следните:

а) обработката на плащания във връзка с доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем или на услуги за автомобилни пътнически превози;

б) обявяването или рекламирането на услуги за краткосрочно настаняване под наем или на услуги за автомобилни пътнически превози;

в) пренасочването или прехвърлянето на клиенти към други електронни интерфейси, чрез които се предлагат услуги за краткосрочно настаняване под наем или услуги за автомобилни пътнически превози, без по-нататъшна намеса в доставката.

4. Независимо от параграф 1 от настоящия член, член 28а от Директива 2006/112/ЕО не се прилага за данъчно задължено лице, което предоставя средствата, чрез които разходите за услугите за автомобилни пътнически превози могат да бъдат поделени между ползвателя и лицето, извършващо превоза.

Член 9в

За прилагането на член 28а, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО данъчно задълженото лице, предоставящо услугата, предоставя идентификационния си номер за целите на ДДС или идентификационния номер, определен в съответствие с членове 362 или 369г от същата директива, както е посочено в член 28а, параграф 1, буква а) от същата директива, и декларацията, посочена в буква член 28а, параграф 1, буква б) от същата директива, на данъчно задълженото лице, улесняващо доставката, само веднъж, освен ако няма промяна в дейността му като данъчно задължено лице.

Когато услуга за автомобилни пътнически превози се извършва в повече от една държава членка, данъчно задълженото лице, предоставящо услугата, предоставя на данъчно задълженото лице, улесняващо доставката, идентификационния номер за целите на ДДС, определен за него от всяка държава членка, в която се извършва превозът, или идентификационния номер, определен за него в съответствие с член 362 или член 369г от Директива 2006/112/ЕО.

Член 9г

За целите на прилагането на член 28а от Директива 2006/112/ЕО, когато въз основа на информация, предоставена от лицето, което доставя основната услуга, дадено данъчно задължено лице не действа като считано за доставчик, това данъчно задължено лице не носи отговорност за плащането на дължимия ДДС, ако впоследствие се установи, че същото данъчно задължено лице е следвало да бъде считано за доставчик, при условие че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) данъчно задълженото лице зависи от информацията, предоставена от доставчика на услугите;

б) информацията, предоставена от доставчика на услугите, е погрешна;

в) данъчно задълженото лице е в състояние да докаже, че разумно не е могло да знае, че информацията е погрешна.

Член 9д

За целта на определянето на мястото на доставка на услуга за улесняване, както е посочено в член 46а от Директива 2006/112/ЕО, данъчно задълженото лице счита лицето, на което е предоставена тази услуга, за данъчно незадължено лице, когато въпросното лице, на което е предоставена тази услуга, не предоставя идентификационен номер по ДДС, освен ако това данъчно задължено лице разполага с информация за противното.

Член 9е

Освобожданията, предвидени в член 98, параграф 2 и членове 371, 378, 379—386 и 388—390в от Директива 2006/112/ЕО, продължават да се прилагат, когато за данъчно задълженото лице, улесняващо доставката на услуги, се счита, че самото то е получило и предоставило тези услуги съгласно член 28а от посочената директива.

Член 9ж

Когато се счита, че данъчно задължено лице е получило и доставило самото то услугите, посочени в член 28а от Директива 2006/112/ЕО, доставката на тези услуги може да подлежи на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 1 от посочената директива, ако това данъчно задължено лице отговаря на условията за този специален режим.

Доставката на услугите, посочени в член 28а от Директива 2006/112/ЕО, предоставена на данъчно задължено лице, за което се счита, че самото то е получило и предоставило тези услуги, не подлежи на специалния режим, предвиден в дял XII, глава 1 от посочената директива.“;

2) В член 13а уводното изречение се заменя със следното:

„За място на установяване на данъчно незадължено юридическо лице, посочено в член 54, параграф 1, втора алинея, член 56, параграф 2, първа алинея и членове 58 и 59 от Директива 2006/112/ЕО, се счита:“;

3) В член 18, параграф 2 втора алинея се заменя със следното:

„Въпреки това, независимо от наличието на информация за противното, доставчикът на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, или на услуги по член 54, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО, може да счита клиент, установен в Общността, за данъчно незадължено лице, ако този клиент не е съобщил своя индивидуален идентификационен номер по ДДС на доставчика на тези услуги.“;

4) В член 23 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато, в съответствие с член 54, параграф 1, втора алинея и членове 58 и 59 от Директива 2006/112/ЕО, дадена доставка на услуги се облага в мястото, където е установен клиентът, или при отсъствие на такова, в мястото на постоянния му адрес или на обичайното му местоживеене, доставчикът установява това място въз основа на фактическа информация, предоставена от клиента, и проверява тази информация с помощта на обичайните търговски мерки за сигурност като мерките, свързани с проверките на самоличността и на плащанията.“;

5) в член 24б, първа алинея уводното изречение се заменя със следното:

„За прилагането на член 54, параграф 1, втора алинея или член 58 от Директива 2006/112/ЕО, когато дейностите са излъчвани на живо в интернет, или до които по друг начин е предоставен виртуален достъп на данъчно незадължено лице или когато далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, се предоставят на данъчно незадължено лице:“;

6) В член 24г, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато доставчик доставя услуга по член 54, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО или услуга, посочена в член 58, параграф 1 от същата директива, той може да обори презумпцията по член 24а, или член 24б, първа алинея, букви а), б) или в) от настоящия регламент, въз основа на три непротиворечащи си доказателства, които сочат, че клиентът е установен, има постоянен адрес или обичайно местоживеене другаде.“;

7) В член 24е уводните думи се заменят със следното:

„За целите на прилагането на правилата в член 54, параграф 1, втора алинея или член 58 от Директива 2006/112/ЕО и за изпълнение на изискванията по член 24б, първа алинея, буква г) или член 24г, параграф 1 от настоящия регламент, като доказателство се използват по-специално следните данни:“;

8) Член 30 се заменя със следното:

„*Член 30*

1. Доставката на услуги на посредници, посочени в член 46 от Директива 2006/112/ЕО, обхваща услугите на посредници, които действат от името и за сметка на получателя на доставяната услуга, както и услугите, които се изпълняват от посредници, действащи от името и за сметка на доставчика на съответните услуги.

2. За целите на член 46а от Директива 2006/112/ЕО терминът „услуга за улесняване“ означава услугата, предоставяна от данъчно задължено лице на клиента, на доставчика, или и на клиента, и на доставчика чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства, като по този начин се дава възможност на клиента и доставчика да осъществят контакт, който води до доставка на стоки или услуги чрез този електронен интерфейс.

Услугата за улесняване, посочена в първа алинея, се счита за отделна и независима доставка от стоките или услугите, за които се счита, че данъчно задълженото лице предоставя.

3. Данъчно задълженото лице не се счита за предоставящо „услуга за улесняване“, когато са изпълнени всички от посочените по-долу условия:

а) посоченото данъчно задължено лице не определя нито пряко, нито непряко което и да е от условията, при които се извършва доставката;

б) данъчно задълженото лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с разрешаването на фактурирането на разходите на клиента във връзка с направено плащане;

в) посоченото данъчно задължено лице не е ангажирано нито пряко, нито непряко с извършването на тези доставки.

4. Член 46а от Директива 2006/112/ЕО не се прилага за данъчно задължените лица, които само предоставят едно или повече от следните:

а) обработката на плащания във връзка с доставката;

б) обявяването за продажба или реклама на стоките или услугите;

в) пренасочването или прехвърлянето на клиенти към други електронни интерфейси, където стоките или услугите се предлагат за продажба, без по-нататъшна намеса в доставката.“;

9) В член 54а се добавя следният параграф:

„3. Настоящият раздел престава да се прилага на 30 юни 2029 г.“;

10) В член 54в, параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) описание на стоките, стойността им, мястото, където започва и завършва изпращането или превозът на стоките, както и момента на доставката и, ако е наличен, номера на поръчката или уникалния номер на сделката“;

11) Вмъква се следният член:

„*Член 54г*

Информацията, която се предоставя в съответствие с член 242б от Директива 2006/112/ЕО, съдържа следното:

а) държавата членка, от която стоките са изпратени или превозени;

б) държавата членка, до която стоките са изпратени или превозени;

в) описание и количество на прехвърлените стоки;

г) датата на изпращане или превоз.“;

12) В глава XI заглавието на раздел 2 се заменя със следното:

„Раздел 2

Специални режими за данъчно задължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки, някои вътрешни доставки на стоки или прехвърляния на собствени стоки (членове 358—369чк от директива 2006/112/ЕО)“;

13) Член 57а се изменя, както следва:

а) точка 2 се заменя със следното:

„2) „режим в Съюза“ означава специалният режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, за някои доставки на стоки в рамките на дадена държава членка, направени от данъчнозадължено лице и за някои доставки на услуги от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление, както е предвидено в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО;“;

б) вмъква се следната буква:

„3а. „режим за прехвърляне на собствени стоки“ означава специалният режим за прехвърляне на собствени стоки, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 5 от Директива 2006/112/ЕО;“;

в) точки 4 и 5 се заменят със следното:

„4) „специален режим“ означава „режимът извън Съюза“, „режимът в Съюза“, „режимът при внос“ или „режимът за прехвърляне на собствени стоки“, както е определен съответно в параграфи 1, 2, 3 и 3а в зависимост от контекста;“;

5) „данъчно задължено лице“ означава всяко от следните:

а) данъчно задължено лице, посочено в член 359 от Директива 2006/112/ЕО, на което е разрешено да използва режима извън Съюза;

б) данъчно задължено лице, посочено в член 369б от Директива 2006/112/ЕО, на което е разрешено да използва режима в Съюза;

в) данъчно задължено лице, посочено в член 369м от Директива 2006/112/ЕО, на което е разрешено да използва режима при внос;

г) данъчно задължено лице, посочено в член 369чб от Директива 2006/112/ЕО, на което е разрешено да използва режима за прехвърляне на собствени стоки;“;

14) В член 57 г. се добавя следният параграф:

„3. Когато данъчно задължено лице информира държавата членка по идентификация, че възнамерява да използва режима за прехвърляне на собствени стоки, този специален режим се прилага от първия ден на следващия календарен месец.

Когато обаче първото прехвърляне на стоки в рамките на режима за прехвърляне на собствени стоки се извършва преди датата, посочена в първа алинея, този специален режим се прилага от датата на това първо прехвърляне, при условие че данъчно задълженото лице информира държавата членка по идентификация за започването на дейностите, които са в обхвата на специалния режим, не по-късно от десетия ден на месеца, следващ това първо прехвърляне.“;

15) В член 57д се добавя следната алинея:

„Държавата членка по идентификация идентифицира данъчно задълженото лице, използващо режима за прехвърляне на собствени стоки, въз основа на идентификационния номер по ДДС на това данъчно задължено лице, посочен в членове 214 и 215 от Директива 2006/112/ЕО.“;

16) Член 57е се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно втора алинея, тази промяна се прилага, по целесъобразност, и за регистрацията за режима за прехвърляне на собствени стоки.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Когато данъчно задължено лице, използващо режима за прехвърляне на собствени стоки, престане да отговаря на условията, предвидени в определението по член 369ча, параграф 1, буква б) от Директива 2006/112/ЕО, държавата членка, в която това данъчно задължено лице е било идентифицирано, престава да бъде държавата членка по идентификация.

Ако обаче данъчно задълженото лице продължава да отговаря на условията, необходими за използването на режима за прехвърляне на собствени стоки, това данъчно задължено лице, за да продължи да използва този специален режим, посочва като нова държава членка по идентификация държавата членка, в която е установило стопанската си дейност, или, ако това данъчно задължено лице не е установило стопанската си дейност в рамките на Общността – държава членка, в която същото данъчно задължено лице има постоянен обект. Когато данъчно задълженото лице, използващо режима за прехвърляне на собствени стоки, не е установено в Общността, това данъчно задължено лице посочва като нова държава членка по идентификация държавата членка, от която то изпраща или превозва стоките.

Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно втора алинея, тази промяна се прилага от датата, на която мястото на установяване на стопанска дейност или постоянния обект на данъчно задълженото лице престане да бъде в държавата членка, посочена преди това като държава членка по идентификация, или от датата, на която данъчно задълженото лице спира да изпраща или превозва стоки от тази държава членка.

Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно втора алинея от настоящия параграф, тази промяна се прилага, по целесъобразност, и за регистрацията за специалния режим, предвиден в дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО.“;

17) В член 57ж се добавя следният параграф:

„3. Данъчно задължено лице, използващо режима за прехвърляне на собствени стоки, може да преустанови използването на този специален режим независимо дали посоченото данъчно задължено лице продължава да прехвърля стоки, които могат да бъдат обхванати от този специален режим. Данъчно задълженото лице информира държавата членка по идентификация най-малко 15 дни преди края на календарния месец преди месеца, от който посоченото данъчно задължено лице възнамерява да преустанови използването на специалния режим. Преустановяването поражда действие от първия ден на следващия календарен месец. Задълженията във връзка с ДДС, свързани с прехвърляния на собствени стоки, възникващи след датата, на която преустановяването е породило действие, се погасяват пряко пред данъчните органи на съответните държави членки, от които или до които са изпратени или превозени стоките.“;

18) Член 58 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато данъчно задължено лице, което използва един от специалните режими, отговаря на един или повече от критериите за изключване, посочени в член 369д или член 369чд от Директива 2006/112/ЕО, или за заличаване от регистъра за идентификация, посочен в член 363 или член 369с, параграфи 1 и 3 от същата директива, държавата членка по идентификация изключва данъчно задълженото лице от този специален режим.

Единствено държавата членка по идентификация може да изключи данъчно задължено лице от един от специалните режими.

Държавата членка по идентификация взема своето решение за изключване или заличаване въз основа на всяка налична информация, включително информация, предоставена от всяка друга държава членка.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Изключването на данъчно задължено лице от режима за прехвърляне на собствени стоки поражда действие от първия ден на календарния месец, следващ датата, на която решението за изключването е било изпратено по електронен път на данъчно задълженото лице. Когато обаче изключването е вследствие на промяна на мястото на установяване на стопанска дейност или на постоянния обект, или на мястото, от което започва изпращането или превозът на стоките, изключването поражда действие от датата на промяната.“;

19) Член 58а се заменя със следното:

„*Член 58а*

Когато в продължение на две години данъчно задължено лице, което използва специален режим, не е доставяло стоки или услуги или не е прехвърляло собствени стоки, обхванати от този специален режим, се смята, че облагаемите му дейности по смисъла на член 363, буква б), член 369д, буква б), член 369с, параграф 1, буква б), член 369с, параграф 3, буква б) или член 369чд, буква б) от Директива 2006/112/ЕО са преустановени. Това преустановяване не изключва използването на специален режим, ако посоченото данъчно задължено лице възобнови дейността си в обхвата на някой от специалните режими, предвидени в дял XII, глава 6 от същата директива.“;

20) В член 58б параграф 2 се заменя със следното:

„2. Счита се, че данъчно задължено лице или посредник системно не спазват правилата, свързани с един от специалните режими, по смисъла на член 363, буква г), член 369д, буква г), член 369с, параграф 1, буква г), член 369с, параграф 2, буква в), член 369с, параграф 3, буква г) или член 369чд, буква г) от Директива 2006/112/ЕО, в следните случаи:

а) когато съгласно член 60а от настоящия регламент държавата членка по идентификация е издавала напомняния на данъчно задълженото лице или на посредника, действащ от негово има, за последните три предходни периода за деклариране и за всеки от тези периоди справка-декларацията за ДДС не е била подадена в срок от 10 дни след изпращането на напомнянето;

б) когато съгласно член 63а от настоящия регламент държавата членка по идентификация е издала напомняне на данъчно задълженото лице или на посредника, действащ от негово име, за последните три предходни периода за деклариране и пълният размер на декларирания ДДС не е платен от това данъчно задължено лице или от действащия от негово име посредник за всеки един от тези периоди за деклариране в срок от 10 дни след изпращането на напомнянето, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 EUR за всеки период за деклариране;

в) когато след поискване от държавата членка по идентификация и един месец след последващо напомняне от държавата членка по идентификация данъчно задълженото лице или посредникът, действащ от негово име, не е предоставил електронен достъп до регистрите, посочени в членове 369, 369к, 369ч и 369чк от Директива 2006/112/ЕО.“;

21) Член 58в се заменя със следното:

„*Член 58в*

Данъчно задължено лице, което е изключено от режима извън Съюза, режима в Съюза или режима за прехвърляния на собствени стоки, погасява всички задължения във връзка с ДДС, свързани с доставки на стоки или услуги или с прехвърляния на собствени стоки, възникващи след датата, на която изключването е породило действие, пряко пред данъчните органи на съответната държава членка по потребление или на държавата членка, от която и до която са изпратени или превозени стоките.“;

22) Член 59 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки период за деклариране по смисъла на член 364, член 369е, член 369т или член 369че от Директива 2006/112/ЕО е самостоятелен период за деклариране.“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Когато в съответствие с член 57г, параграф 3, втора алинея режимът за прехвърляне на собствени стоки се прилага от датата на първото прехвърляне, данъчно задълженото лице подава отделна справка-декларация за ДДС за календарния месец, през който е извършено първото прехвърляне.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато данъчно задължено лице е регистрирано по режима в Съюза и режима извън Съюза в даден период за деклариране, данъчно задълженото лице подава справки-декларации за ДДС и по целесъобразност прави съответните плащания в държавите членки по идентификация за всеки режим по отношение на доставките, осъществени по време на включените в този режим периоди.“;

г) вмъква се следният параграф:

„3а. Когато данъчно задължено лице е регистрирано по режима за прехвърляне на собствени стоки през даден период за деклариране, данъчно задълженото лице подава справки-декларации за ДДС в държавата членка по идентификация по отношение на извършените прехвърляния и на периодите, обхванати от този специален режим.“;

д) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато държавата членка по идентификация бъде променена съгласно член 57е след първия ден на съответния период за деклариране, данъчно задълженото лице или посредникът, действащ от негово име, подава справки-декларации за ДДС и по целесъобразност прави съответните плащания както в старата, така и в новата държава членка по идентификация, като включва извършените доставки през съответните периоди, през които тези държави членки са били държавата членка по идентификация.“;

23) Член 59а се заменя със следното:

„*Член 59а*

Когато данъчно задължено лице, използващо специален режим, не е извършило доставки на стоки или услуги в никоя от държавите членки по потребление съгласно специалния режим или не е извършило прехвърляне на собствени стоки по режима за прехвърляне на собствени стоки през даден период за деклариране и не е необходимо да направи корекции по отношение на предходни справки-декларации за ДДС, данъчно задълженото лице или посредникът, действащ от негово име, подава справка-декларация за ДДС, в която се посочва, че през този период не са извършвани доставки, нито прехвърляния (нулева справка-декларация за ДДС).“;

24) Член 60а се заменя със следното:

„*Член 60а*

Когато не е подадена справка-декларация за ДДС съгласно член 364, член 369е, член 369т или член 369че от Директива 2006/112/ЕО, държавата членка по идентификация напомня по електронен път на данъчно задължените лица или на посредниците, действащи от тяхно име, за задължението им да подадат справка-декларация за ДДС. Държавата членка по идентификация издава напомняне на десетия ден след деня, в който справка-декларацията е следвало да бъде подадена, и информира другите държави членки по електронен път, че е издадено напомняне.

За всички последващи напомняния и стъпки, предприети за определяне и за събиране на ДДС, е отговорна съответната държава членка по потребление или държавата членка, от която и до която са изпратени или превозени стоките.

Независимо от издадените напомняния и предприетите стъпки от държавата членка по потребление или държавата членка, от която и до която са изпратени или превозени стоките, данъчно задълженото лице или посредникът, действащ от негово име, подава справка-декларацията за ДДС в държавата членка по идентификация.“;

25) Член 61 се заменя със следното:

„*Член 61*

1. След подаването на справка-декларацията за ДДС за периоди до втория период за деклариране през 2021 г. включително, промените в съдържащите се в нея стойности се извършват само чрез изменения на посочената справка-декларация за ДДС, а не чрез корекции в последваща справка-декларация за ДДС.

До датата, на която в съответствие с Директива 2006/112/ЕО е трябвало да бъде подадена справка-декларацията за ДДС за периоди от третия период за деклариране през 2021 г., промените в съдържащите се в нея стойности се включват в посочената справка-декларация за ДДС. След датата, на която в съответствие с Директива 2006/112/ЕО е трябвало да бъде подадена справка-декларацията за ДДС за периоди от третия период за деклариране през 2021 г., промените в съдържащите се в нея стойности се извършват само чрез корекции в последваща справка-декларация за ДДС.

2. Измененията, посочени в параграф 1, се подават по електронен път до държавата членка по идентификация в срок от три години от датата, на която е трябвало да бъде подадена първоначалната справка-декларация за ДДС.

Това обаче не засяга правилата за изчисления и изменения на държавата членка по потребление или на държавата членка, от която и до която са изпратени или превозени стоките.“;

26) Член 61а се заменя със следното:

„*Член 61а*

1. Данъчно задължено лице или действащ от негово име посредник подава последната справка-декларация за ДДС и всички подадени със закъснение предходни справки-декларации за ДДС и по целесъобразност извършва съответстващите им плащания в държавата членка, която е била държава членка по идентификация при преустановяването, изключването или промяната, когато това данъчно задължено лице:

а) преустанови използването на един от специалните режими;

б) е изключено от един от специалните режими;

в) промени държавата членка по идентификация в съответствие с член 57е.

Всички корекции на последната справка-декларация за ДДС и на предходни справки-декларации за ДДС, които са се наложили след подаването на последната справка-декларация за ДДС, се уреждат пряко при данъчните органи на съответната държава членка по потребление или на държавата членка, от която и до която са изпратени или превозени стоките.

2. По отношение на всяко данъчно задължено лице, от чието име действа, посредникът подава последните справки-декларации за ДДС и всички подадени със закъснение предходни справки-декларации за ДДС и по целесъобразност извършва съответстващите им плащания в държавата членка, която е била държава членка по идентификация към момента на заличаването или промяната, когато посоченият посредник:

а) е заличен от регистъра за идентификация;

б) промени държавата членка по идентификация в съответствие с член 57е, параграф 2.

Всички корекции на последната справка-декларация за ДДС и на предходни справки-декларации за ДДС, които са се наложили след подаването на последната справка-декларация за ДДС, се уреждат пряко при данъчните органи на съответната държава членка по потребление или на държавата членка, от която и до която са изпратени или превозени стоките.“;

27) Член 63в се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква б) се заменя със следното:

„б) вида на услугите или описание и количество на доставените стоки; като се посочва, по целесъобразност, дали това е доставка в съответствие с член 16, 18 или 26 от Директива 2006/112/ЕО след прехвърляне по режима за прехвърляне на собствени стоки;“;

ii) вмъква се следната буква:

„ба) съответната информация, свързана с корекциите, в съответствие с дял X, глава 5 от Директива 2006/112/ЕО след прехвърляне по режима за прехвърляне на собствени стоки;“;

iii) буква е) се заменя със следното:

„е) прилаганата ставка на ДДС, по целесъобразност;“;

iv) вмъква се следната буква:

„еа) в случай на освобождаване с право на приспадане – позоваване на приложимата разпоредба на Директива 2006/112/ЕО или на съответната национална разпоредба;“;

v) буква ж) се заменя със следното:

„ж) размера на дължимия ДДС, по целесъобразност, като се посочва използваната валута;“;

vi) букви к) и л) се заменят със следното:

„к) по отношение на услугите – информацията, използвана за определяне на мястото на доставка на услугата, а по отношение на стоките – информацията, използвана за определяне на мястото, където започва и завършва изпращането или превозът на стоките до клиента;

л) всяко доказателство за възможно връщане на стоки, включително данъчната основа и прилаганата ставка на ДДС, по целесъобразност;“;

vii) добавя се следната буква:

„м) по отношение на доставки, за които се счита, че данъчно задълженото лице е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а от Директива 2006/112/ЕО – името, пощенския адрес и електронния адрес или уебсайта на доставчика, чиито доставки се улесняват чрез използването на електронен интерфейс, и ако е приложимо:

i) идентификационния номер по ДДС или националния данъчен номер на доставчика;

ii) номера на банковата сметка или номера на виртуалната сметка на доставчика.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква е) се заменя със следното:

„е) прилаганата ставка на ДДС, по целесъобразност;“;

ii) вмъква се следната буква:

„еа) в случай на освобождаване с право на приспадане – позоваване на приложимата разпоредба на Директива 2006/112/ЕО или на съответната национална разпоредба;“;

iii) добавя се следната буква:

„н) по отношение на доставки, за които се счита, че данъчно задълженото лице е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а от Директива 2006/112/ЕО – името, пощенския адрес и електронния адрес или уебсайта на доставчика, чиито доставки се улесняват чрез използването на електронен интерфейс, и ако е приложимо:

i) идентификационния номер по ДДС или националния данъчен номер на доставчика;

ii) номера на банковата сметка или номера на виртуалната сметка на доставчика.“;

в) вмъква се следният параграф:

„2а. За да могат да бъдат разглеждани като достатъчно подробни по смисъла на член 369чк от Директива 2006/112/ЕО, регистрите, водени от данъчно задълженото лице, трябва да съдържат цялата посочена по-долу информация:

а) по отношение на държавата членка, от която са изпратени или превозени стоките:

i) идентификационния номер по ДДС на данъчно задълженото лице или данъчния идентификационен номер в тази държава членка, ако има такъв;

ii) адреса, от който са изпратени или превозени стоките;

б) по отношение на държавата членка, до която са изпратени или превозени стоките:

i) идентификационния номер по ДДС на данъчно задълженото лице или данъчния идентификационен номер в тази държава членка, ако има такъв;

ii) адреса, до който са изпратени или превозени стоките;

в) описанието и количеството на стоките, изпратени или превозени до друга държава членка, като се посочва, по целесъобразност, дали това са дълготрайни активи съгласно определението на държавата членка, до която са изпратени или превозени стоките;

г) датата на изпращането или превоза на стоките, изпратени или превозени до друга държава членка;

д) данъчната основа, като се посочва използваната валута;

е) всякакво последващо увеличаване или намаляване на данъчната основа;

ж) при самофактуриране – информацията, която се съдържа във фактурата.“;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Информацията, посочена в параграфи 1, 2 и 2а от настоящия член, се записва от данъчно задълженото лице или от посредника, действащ от негово име, така, че информацията да може да се предостави незабавно по електронен път и за всяка отделна доставена или прехвърлена стока или услуга. Когато от това данъчно задължено лице или от посредника, действащ от негово име, е поискано да представят по електронен път данните от регистрите, посочени в членове 369, 369к, 369ч и 369чк от Директива 2006/112/ЕО, и те не са ги представили в срок от 20 дни от датата на искането, държавата членка по идентификация напомня на данъчно задълженото лице или на посредника, действащ от негово име, да представят тези данни от регистрите. Държавата членка по идентификация информира по електронен път държавата членка по потребление или държавата членка, от която и до която са изпратени или превозени стоките, че е изпратено напомняне.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 юли 2028 г.

Член 1, точки 2—7 се прилагат обаче от влизането в сила на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 март 2025 година.

За Съвета

Председател

A. DOMAŃSKI